

предотвратяване свалянето на свои самолети, защото небето над България от ден на ден става все по-пренаселено.

На 2 септември 1942 г. при прелитане на противникови самолети в София започва да се дава сигнал „въздушна тревога“ чрез свирене с прекъсвания на сирените.<sup>19</sup> Има случаи, когато противникови самолети летят над селища, но в тях никой не дава сигнал за тревога, защото се чакат „указания от горе“. Не навсякъде се спазват и изискванията за затъмнение.<sup>20</sup> Тези пропуски водят до даване на излишни жертви.

Населението постепенно свиква с честото „виене“ на сирените. То започва да ги нарича „Баба Наста“, на името на популярната народна певица с характерно пеене, чест изпълнител по радио София.

\*\*\*

13 септември 1942 г. Въздушната смърт напомня за себе си. От 22,40 ч. до 24,00 ч. са бомбардирани няколко български селища. Бомбените попадения нанасят незначителни поражения, с изключение на тези в Стара Загора. В бомбардировката на гр. Русе участват 3-4 самолета. Пуснати са 4 бомби. Частично е разрушена една сграда. Бомбата, пусната над с. Бесарабово, не избухва. Над с. Червена вода прелитат 3-4 самолета, които пускат 9 бомби. В Горна Оряховица бомба разрушава една сграда, при което са ранени 2 души. Един самолет бомбардира Стара Загора. Пуснатите 3 бомби падат в източния край на квартала „Акарджа“. Разрушени са 30 сгради, 19 са полуразрушени, а 73 получават повреди. Убита е една жена и 17 души са ранени. В полето южно от Казанлък и северозападно от с. Бузовград 2 самолета пускат 8 бомби, при което е разрушена сушилня за тютюн на 2 км северно от селото.<sup>21</sup>

Дадените жертви са твърде малобройни, за да повлияят на тона на речта, която българският министър-председател произнася на 15 септември във Военния клуб в София: „Нашето обединение е почти завършено. Пътят на България е избран. Колебания в това няма. Ето защо не бива да се допускат от нас спорове по